

WERKLOOSHEID ONDER ARTSEN GROEIT

**'JE MOET
ZORGEN DAT
JE OPVALT'**

De arbeidsmarkt voor artsen ziet er niet bepaald rooskleurig uit. Het aantal vacatures is laag en het aantal WW-uitkeringen stijgt. Opleidingsplekken zijn schaars. Maken geneeskundestudenten zich zorgen of zien ze wel wat er straks op hen afkomt? 'Je moet elkaar niet gek maken, maar eerlijk gezegd voel ik soms wel de druk om te zorgen dat ik eruit spring.' **Marjolein Dekker**

SANNE WUBBELS

'Studenten maken zich de meeste zorgen over een opleidingsplek'

Zorgelijk. Zo noemden de Landelijke vereniging van Artsen in Dienstverband (LAD), het Capaciteitsorgaan en De Geneeskundestudent de ontwikkelingen op de arbeidsmarkt eind april in Medisch Contact. Vooral de positie van basisartsen verslechtert snel. Hun aantal groeit, ze zijn vaker werkloos en het duurt langer voordat ze een opleidingsplek hebben gevonden. Een artikel in De Volkskrant medio juli bevestigt de harde realiteit nog eens: zo'n 5.300 basisartsen willen zich specialiseren, terwijl er maar 2.390 plaatsen beschikbaar zijn.

MAAIKE SCHUIJT

'Ik kies in de eerste plaats voor wat ik het liefst doe'

Elkaar niet gek maken

Niet bepaald signalen waar je vrolijk van wordt als je net aan een studie geneeskunde bent begonnen, of, misschien nog erger, als je net je laatste jaar in gaat. 'Klopt', reageert Maaïke Schuijt, die in september aan het vierde jaar geneeskunde begint. 'Afstuderen klinkt nu nog ver weg, maar als dit aanhoudt, ga ik me toch wel zorgen maken. Ik hoor wel eens verhalen dat er per sollicitatie zo'n honderd brieven binnenkomen. Misschien zijn dat spookverhalen, maar ongemerkt doet het wel wat met je.

Ik houd niet zo van dat streberige, maar merk dat ik wel probeer om in positieve zin op te vallen, en zie dat ook om me heen. Veel studenten willen een bestuursfunctie of onderzoek doen naast hun studie; in de eerste plaats omdat ze er enthousiast van worden, maar ook om iets extra's op hun cv te hebben.'

Zelf doet Maaïke er ook iets naast: ze zit in het bestuur van De Geneeskundestudent. Ze wil graag voor een medisch specialisme kiezen ('ik weet nog niet welk specialisme'), maar ze gaat echt niet voor de richting met de grootste baangarantie. 'Je moet elkaar niet gek maken. Ik kies in de eerste plaats voor wat ik het liefst doe.'

Opleidingsplek

Sanne Wubbels, vijfdejaarsstudent geneeskunde en namens de coassistenten vertegenwoordiger in de ledenraad van de LAD, sluit zich daar volledig bij aan: ook zij wil kiezen wat haar het leukst lijkt ('zoals neurologie of misschien huisartsgeneeskunde'), al merkt ze om zich heen ook dat studenten rekening houden met de arbeidsmarkt. 'En dan wordt er niet zozeer gekeken naar een baan, maar vooral naar een opleidingsplek: ik denk dat studenten zich daar de meeste zorgen over maken. Je komt soms pas voor een opleidingsplaats in aanmerking als je eerst een paar jaar ervaring als anios hebt opgedaan.'

Opleidingsplekken voor bepaalde richtingen zijn volgens Sanne ontzettend gewild en dus schaars, zoals kindergeneeskunde en chirurgie. 'Ik heb zelf niet de ambitie die kant uit te gaan, maar weet dat studenten die dat wel willen, drie keer nadenken of ze écht die richting op gaan. Volgens mij zit daar het echte probleem: uiteindelijk kun je best werk vinden, maar is het misschien niet de baan van je eerste keuze.'

Succesverhalen

Gelukkig zijn er ook succesverhalen. Zoals het verhaal van Floor van de Logt. Zij wist al snel dat ze dolgraag kindergeneeskunde wilde doen: een van de meest gewilde specialismen. Ze besloot daarom om, in plaats van aan het laatste jaar geneeskunde te beginnen, door te stromen naar een schakeljaar, zodat ze meteen kon solliciteren

FLOOR VAN DE LOGT

‘Ik heb onwijs veel geluk gehad’

EMILY BOERSMA

‘De druk om een goed cv te hebben, lijkt te groeien’

voor een ai-os-plek vanuit het Radboudumc: en dat lukte. ‘Voor mij was dit een ultieme kans om me in mijn laatste jaar al volledig te focussen op kindergeneeskunde, met als kers op de taart een opleidingsplek. Ik besef heel goed dat ik onwijs veel geluk heb gehad. Wat me geholpen heeft, is dat ik duidelijk voor mezelf heb bepaald wat ik wilde en hoe ik daar zou kunnen komen.’

Goed cv

Volgens Emily Boersma, die als vierdejaarsstudent aan het Radboudumc net aan haar coschappen is begonnen en tevens in het bestuur van De Geneeskundestudent zit, is het belangrijk dat je opvalt. ‘Een sollicitatie is vaak een momentopname, dus je moet dat moment pakken. Wat ik merk is dat ik me daar pas sinds een jaar van bewust ben, maar ik sprak laatst een eerstejaarsstudent die aangaf dat veel studenten er nu al mee bezig zijn. De druk om een goed cv te hebben lijkt te groeien en dat zou best te maken

kunnen hebben met de verslechterde arbeidsmarkt. Jammer, want je moet vooral in je eerste jaar nog zorgeloos kunnen studeren.’

Volgens Floor doen de meeste studenten dat ook wel. ‘Het is volgens mij echt niet zo dat jongeren nauwelijks nog aan een studie geneeskunde durven te beginnen. En als ik kijk naar mijn jaargenoten, dan zijn ze tot nu toe allemaal op hun plek gekomen. Tuurlijk, door alle aandacht in de media denken studenten echt wel na over arbeidskansen, maar het is niet zo dat ze met niks anders meer bezig zijn.’ Sanne bevestigt dat, maar ze benadrukt ook dat ze om zich heen vooral de succesverhalen hoort. ‘Je leest vooral over studenten die het is gelukt een opleidingsplaats te bemachtigen, maar ik ken ook iemand die al een jaar lang thuis zit. Die zal echter niet snel haar vinger opsteken om te worden geïnterviewd of haar verhaal te vertellen voor andere studenten. Een jaar thuis zitten zie je toch als falen – ook al zegt dat niets over hoe goed je bent als arts.’ 📺

CHELLA VAN DER POST

‘Het is goed als de basisarts zich breed oriënteert’

Instroom beperken

De LAD heeft ervoor gepleit om de instroom in de studie geneeskunde te beperken van 3.050 naar 2.400 studenten. Goed idee?

‘Ja, vind ik wel’, reageert Sanne. ‘Als je aan geneeskunde begint, steek je daar heel wat energie in en er wordt behoorlijk in je geïnvesteerd. Als je dan na al die jaren klaar bent en geen baan kunt vinden, vind ik dat echt zonde van het geld en heel zuur na die jarenlange inspanning.’

De Geneeskundestudent volgt die redenering, maar bestuurslid Maaïke weet dat het ook lastig is om nu al in te schatten hoe groot de vraag over tien jaar is. ‘De instroom zal daarom beter moet worden afgestemd op de benodigde capaciteit in de toekomst – en dus zal die vermoedelijk omlaag moeten.’

Chella van der Post, voorzitter van De Jonge Specialist (en ai-os pathologie in het Radboudumc), vindt dat al in een vroeg stadium reële verwachtingen moeten worden geschapen. ‘De instroom in de geneeskundeopleiding is sterk gestegen en stijgt mogelijk verder, terwijl er maar een beperkt aantal opleidingsplekken is. Ook het aantal anios-plekken neemt af. Als studenten geen

opleidingsplaats kunnen bemachtigen, wordt het probleem bij de medische vervolgopleidingen neergelegd – dat vind ik te kort door de bocht. Op dit moment speelt er al werkloosheid onder (jonge) medisch specialisten. De verwachting is dat er in de toekomst minder medisch specialisten nodig zijn voor diverse beroepen, dus zal de instroom in de medische vervolgopleidingen waarschijnlijk ook niet toenemen. Het is goed als er beter voorgelicht wordt en de basisarts zich ook breed oriënteert. In verschillende vervolgopleidingen staan ze nog steeds te springen om gemotiveerde artsen, zoals de ouderengeneeskunde en diverse beroepen binnen de sociale geneeskunde. Dat er dan tegelijkertijd werkloosheid speelt onder basisartsen, is moeilijk te verteren.’